

CZY POWTÓRZYMY Z GŁĘBI SERCA ZA ŚW. JANEM:

„Oto Baranek Boży,
który gładzi grzech świata”.

/J 1, 29-34/

Gdy Jan zobaczył zbliżającego się Jezusa, oświadczył: „Oto Baranek Boży”. Dlaczego Jan kategorycznie wypowiedział te słowa o Jezusie? Przecież Go nie znał. „Ujrzałem Ducha, który zstępował z nieba jakby gołębica. Zobaczyłem to, więc poświadczam: On jest Synem Bożym”. Słowa wypowiedziane przez Jana, świadczą, że potrafił słuchać Boga. Rozpoznał w Jezusie Mesjasza. Tą ważną informacją dzieli się ze wszystkimi. Kim jest Jezus w naszych oczach? Jan słuchał głosu Bożego. Czy my potrafimy w skupieniu usłyszeć co do nas mówi Bóg? Trudno tego dokonać w dzisiejszym hałaśliwym świecie. Jako wierni powołaniu chrześcijańskiemu możemy w ciągu dnia

czy nocy znaleźć kilka sekund wyciszenia wewnętrznego. Panu Bogu wystarczy. Do nas Bóg przemawia w prostych znakach, tylko my nie potrafimy ich odpowiednio zinterpretować. Wzorem jest dla nas Jan Chrzciciel. Czy możemy za nim powtarzać słowa o Jezusie: Oto Baranek Boży? Jak rozumiemy to określenie - Baranek Boży? Jezu! Chcę słuchać Ciebie, Twoich natchnień i realizować je w swoim życiu.

Adam Żak

TEGOROCZNE POSTANOWIENIE

W nowym roku każdy z nas ma swoje nowe postanowienia i plany na przyszłość. Czy uda nam się je zrealizować? Czas wszystko pokaże.

Na pewno warto dołączyć do noworocznych postanowień jeszcze... zaprzyjaźnienie się z Aniołem danym nam przez Boga. Spróbujmy, bo to z pewnością będzie wspaniała niepowtarzalna przemiana naszego życia!

Każdy z nas ma swojego Anioła Stróża, który czuwa dniem i nocą od pierwszego po ostatni dzień

naszego życia. Jakże często zapominamy o nim i nie prosimy go o pomoc. A ten wierny nasz przyjaciel jest zawsze gotowy bronić nas, pomagać nam i prowadzić Bożymi ścieżkami. Święty Ojciec Pio pisał: „Nie zapominajcie o tym wiecznie obecnym niewidzialnym towarzyszu, zawsze gotowym, by nas wysłuchać... Otwórz się przed nim i powierz mu swe troski; żyj w obawie, aby niczym nie skaził czystości jego spojżenia...”.

Istnienie doskonałych istot duchowych, niecielesnych, które

Pismo Święte nazywa aniołami jest prawdą wiary. Tak pisał wielki teolog starożytny Orygenes: „Każdą ludzką duszą kieruje anioł, zatem każdy wierzący w Kościele, nawet najmniejszy, jest pod opieką anioła”.

Anioł Stróż ma trzy zadania wobec człowieka: usuwanie wszystkiego, co może zaszkodzić naszemu życiu i zdrowiu, uświadamianie nam szatańskich pułapek oraz zachęcanie do godnego życia i do duchowego wzrastania.

dokończenie na 3 stronie

„ISKIERKI...”

– przemknęło mi przez myśl w pewną niezwykle mroźną sobotę, kiedy szłam ulicą przed świtem, wśród wszechobecnej ciszy „poranka dnia wolnego”. Szłam i podziwiałam roziskrzony płatki śniegu, układające się w biały dywan. Jedna śnieżynka podobna była do drugiej, ale kiedy spojrzaloby się z bliska... z bardzo bliska... można by zauważyć niepowtarzalne piękno każdej z nich. Ta refleksja w połączeniu z zimową aurą i obrazem nieodległej górki saneczkowej, przywołała w mojej pamięci oczy małych dzieci. Oczy, w które ostatnio często dane mi jest się wpatrywać.

Minęło kilka miesięcy odkąd zaczęłam pracę w przedszkolu. Mogę śmiało powiedzieć, że Duch Święty ma fantazję, bo po wielu latach katechizacji w liceum (w którym nadal uczę) Pan Bóg postawił przede mną także nowe zadanie, jakim jest prowadzenie zajęć z religii dla przedszkolaków.

Wszyscy wiemy, że obecny rok szkolny stanowi bardzo trudny czas dla katechezy i katechetów. Odczuliśmy to już pod koniec wakacji, gdy piętrzyły się pytania o pracę, etaty, a także o zwolnienia. Wtedy właśnie dostałam propozycję katechezy dla najmłodszych... Muszę przyznać, że pojawiły się w sercu pytania: „Czy dam radę? Czy będę potrafiła wszystko „pogodzić” – nie tylko logistycznie, ale też metodologicznie i merytorycznie, „przeskakując” kilka razy w tygodniu od maluchów do maturzystów? Czy możliwe, że przedszkole to miejsce, gdzie „chce mnie Pan Bóg”?”

Odpowiedź na moje pytania przyszła z samego „źródła”. W dniu, kiedy musiałam podjąć decyzję, podczas Antyfony przed Ewangelią usłyszałam werset: „Jezus Chrystus, będąc bogatym, dla was stał się ubogim, aby was ubóstwem swoim ubogacił” (2 Kor 8, 9). Początkowo odbierałam te słowa w kontekście mojej wieloletniej pracy i doświadczenia, całego tego

bogactwa, które ma „ukłęknać” przed kilkunastominutowymi spotkaniami z małymi dziećmi. Dziś jednak widzę tę Bożą wskazówkę o wiele głębiej, z wektorem skierowanym w drugą stronę. Dostrzegam coraz wyraźniej, że to „was” w cytowanym fragmencie dotyczy... mnie samej.

To Pan Jezus siada ze mną na dywanie, wita radośnie w progu sali przedszkolnej, śpiewa piosenki i bierze kredki do ręki. To ON, obecny w uśmiechu i łzach najmniejszych, w przejrzystości ich oczu, w prostocie, a zarazem niezwykłej głębi słów i pojmowania świata, ubogaca mnie. To ja otrzymuję... ciepło, naukę autentyczności, poczucie wagi Spraw Naprawdę Ważnych. Otrzymuję też niespodziewane, bardzo mądre pytania, poruszające serce i zmuszające do refleksji. To wszystko ubogaca mnie, a także moich „nieco większych”, bo prawie dorosłych uczniów w liceum. Ubogaca i uczy... jak być Człowiekiem.

Małgorzata Sar

ROK ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

U początku 2026 roku Kościół Święty otrzymał wyjątkowy dar. Papież Leon XIV ogłosił Rok Świętego Franciszka z Asyżu, który trwa od 10 stycznia i zakończy się 10 stycznia 2027 roku. To wyjątkowy czas łaski, rozpoczęty w 800.

rocznicę śmierci tego wielkiego świętego, którego życie poruszało serca i przemieniało świat.

Święty Franciszek nie był księciem, władcą ani geniuszem filozofii. Był młodzieńcem z Asyżu, który usłyszał Boże wezwanie tak głęboko, że porzucił wszystko, by żyć Ewangelią w prostocie, wielkim ubóstwie, miłości i pokoju. Franciszek widział Chrystusa w każdym bracie i siostrze, w każdej istocie stworzonej, niezależnie od jej pochodzenia, stanu, choroby czy zagubienia. Jego życie było jedną wielką modlitwą i spotkaniem z Bogiem w codzienności.

Święci to dla nas nie tylko bohaterowie przeszłości — to przede wszystkim przyjaciele, którzy pokazują, że Bóg działa tu i teraz. Każdy rok, który Kościół poświęca konkretnemu świętemu, jest zapro-

szeniem, by zatrzymać się, wsłuchać i zacząć naśladować to, co w nim najpiękniejsze. Święci nie są ideałami oderwanymi od życia. Są ludźmi, którzy przeszli przez trud, ból, radość i codzienność tak jak my, ale pozostawili nam żywy przykład wiary i nadziei.

Rok św. Franciszka jest tym bardziej ważny, ponieważ dziś świat desperacko potrzebuje pokoju, pojednania i miłości, która nie zna lęku. Papież Leon XIV w dokumentach i orędziach często przypomina, że przesłanie o pokoju nie jest sentymentalnym życzeniem, ale głęboką odpowiedzią na ludzki lęk, podziały i konflikty, które nadal ranią życie wielu rodzin i narodów.

Dlaczego warto pięknie przejść ten rok z Franciszkiem?

dokończenie na 4 stronie

JUBILEUSZ 2025 /8/ – NADZIEJĘ ZAWIESIŁAM NA RÓŻAŃCU...

...na różańcu szeptanym codziennie przez kilka bliskich osób.

Tygodnie i miesiące... Tajemnice i części...

Choć osobno, to razem... Jeden głos, którego echo w każdym sercu brzmi po swojemu...

Są chwile, kiedy fale życia zalewają moją łódkę ufności i modlitwy. Coraz mocniej czuję, że gdybym była w tej łódce sama, sztormy mogłyby zmieść mnie na samo dno. Coraz bardziej jestem przekonana, że dostałam koło

ratunkowe, aby nie zwątpić i nie stracić nadziei. Nie stracić nadziei... w Roku Nadziei. Coraz więcej wdzięczności mam dla tych, którzy mi towarzyszą.

Nauczyłam się myśleć o paciorkach w ich rękach. Myśleć wtedy, kiedy życie prowadzi mnie ścieżką wielkiej pokory albo wiedzie przez las niepewności. Przywołuję je w pamięci, gdy ciężko mi coś zrozumieć, przyjąć, czy wybaczyć.

Stają się pomocą do wytrwania w ciszy, kiedy trzeba zamilknąć,

aby nie odpowiedzieć złym słowem, ale skupić się na szukaniu dobra. Przynoszą ukojenie wśród deszczu rodzących się w sercu pytań i dodają odwagi wobec czającego się poczucia bezsilności.

A w chwilach, gdy mnie samej różaniec zaczyna wysuwać się z rąk, myśl o innych dłoniach, które przesuwają paciorki, pomaga nie ulec pokusie porzucenia Bożego dzieła.

W Roku Nadziei, który się niedawno zakończył, zawiesiłam nadzieję na różańcu. Na różańcu, który uplotła dla nas sama Maryja.

ms

TEGOROCZNE POSTANOWIENIE

dokończenie z 1 strony

Wielu świętych - Ojciec Pio, Gemma Galgani, Stanisław Kostka, dzieci z Fatimy, Jan Bosko - doświadczało opieki i pomocy anioła. Warto więc i nam się z nim zaprzyjaźnić i prosić swojego Anioła Stróża o radę, o pomoc, o ochronę. Za każdą pomoc powinniśmy być wdzięczni swojemu Aniołowi i z serca mu podziękować, chociażby codzienną modlitwą, którą zna każdy z nas: Aniele Boży, Stróżu mój...

Święty Jan Paweł II mówił: „Szczególny kult mam do Anioła Stróża. On wie, co robię. Św. Michał, Gabriel, Rafał to archaniołowie, których często na modlitwie przyzywam. Imię każdego z nich to pochwała Stwórcy. Każdy z nich pomaga nam w innej trudnej sytuacji”.

Zwracamy się do nich zawsze w trudnych momentach, prosząc o ochronę i mądre prowadzenie przez życie. Z pewnością będziemy wtedy czynili to, czego Bóg od nas pragnie, a w naszym życiu będą działały się prawdziwe cuda.

Ela

KONKURS

18 stycznia, 2. Niedziela Zwykła

Zadania do wykonania:

1. Wpisz odpowiednią literę z alfabetu, uwzględniając wszystkie polskie znaki (na zasadzie: a-1, ą-2, b-3, c-4... Litery q, v i x nie należą do alfabetu polskiego).
2. Wytnij kupon i wrzuć do pudełka, które jest z lewej strony z przodu kościoła.

22	23	30	29	4	11	20	6	30	8

3	20	32	7

22	7	16	18	12	5

26	28	20	13	2

28	20	15	8

HASŁO:

.....

Imię i nazwisko:

Szkoła i klasa:

Bo Franciszek uczy nas prostoty. Jego wezwanie do życia w prostocie nie oznacza ubóstwa jako braku, lecz jako bogactwa serca wolnego od złudzeń, skupionego na Jezusie.

Bo Franciszek był człowiekiem pokoju. Nie unikał trudnych spotkań, nie chował się przed bólem świata. Z miłością i odwagą stawał naprzeciw różnorodnych ludzi, ucząc nas, że pokój z Bogiem zaczyna się w sercu każdego z nas.

Bo Franciszek przypomina, że Bóg przemawia w codzienności.

Nie tylko w świątyniach, modlitwach i świętach, ale w uśmiechu brata, w ciszy wieczoru, w wdzięczności za każdy dzień.

Bo ten rok jest darem dla całego Kościoła — nie tylko dla franciszkanów, ale dla nas wszystkich. Papież Leon XIV zaprosił wiernych, by ten czas stał się okazją odnowy duchowej, pokuty i radości chrześcijańskiej. Przez jubileuszowe praktyki, modlitwę, pielgrzymki do miejsc franciszkańskich czy nawet duchowe uczestnictwo w obchodach, każdy z nas

może odczuć łaskę tego szczególnego czasu.

Święty Franciszek mówił: „Pokój i dobro!” nie jako pozdrowienie, lecz jako styl życia chrześcijańskiego. W świecie pełnym hałasu, gdzie tak często brakuje zgody i przebaczenia, jego przesłanie brzmi dziś głośniejsz niż kiedykolwiek.

Ten rok może być dla nas czasem, gdy nie tylko my szukamy Boga, ale gdy Bóg odnajduje nas na nowo.

ws

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Najbliższy czwartek - Uroczystość św. Wincentego Pallottiego, to ostatni dzień, w którym możemy zyskać w naszym kościele odpust jubileuszowy. Zewnętrzną Uroczystość Założyciela pallotyńów będziemy obchodzili w przyszłą niedzielę. Słowo Boże wygłosi do nas ks. Marcin Przywara SAC - rektor Domu pallotyńskiego w Lublinie przy ul. Bohaterów Monte Cassino, moderator Pallotyńskiej Szkoły Nowej Ewangelizacji i Wspólnoty „Przyjaciele Oblubieńca” oraz dyrektor Warszawskiej Pielgrzymki Pieszej Akademickich Grup „17” na Jasną Górę.

2. Kończymy czas wizyty duszpasterskiej. Dziękujemy za wszystkie spotkania, składane ofiary i wszelką życzliwość. W tym tygodniu odwiedzimy Parafian mieszkających pod następującymi adresami:

poniedziałek, 19 stycznia, od godz. 16⁰⁰
ul. Gagarina 3/5/7 (kl. X-XII)
ul. Sandomierska 9, 15 i 17

wtorek, 20 stycznia, od godz. 16⁰⁰
ul. Sandomierska 16 i 28

środa, 21 stycznia, od godz. 16⁰⁰
ul. Sandomierska 11 i 13

czwartek, 22 stycznia, od godz. 16⁰⁰
ul. Sandomierska 22, 26 i 30

piątek, 23 stycznia, od godz. 16⁰⁰
zgłoszenia indywidualne

sobota, 24 stycznia, od godz. 9³⁰
zgłoszenia indywidualne

Jeśli ktoś z Parafian nie przyjął kapłana w wyznaczonym terminie, a pragnie to uczynić – prosimy o kontakt z kancelarią parafialną – tel. 48 366 81 03 od poniedziałku do piątku w godz. 8³⁰ - 9³⁰ i 16⁰⁰ - 18⁰⁰.

Dziś zgłoszenia kolędy można dokonać w zakrystii.

Zgłoszone domy i mieszkania kapłani odwiedzą w piątek i sobotę.

II TYDZIEŃ PSALTERZA | Niedziela Iz 49, 3.5-6; Ps 40; 1 Kor 1, 1-3; J 1, 29-34 | Poniedziałek, św. Józefa Sebastiana Pelczara 1 Sm 15, 16-23; Ps 50; Mk 2, 18-22 | Wtorek, św. Fabiana 1 Sm 16, 1-13; Ps 89; Mk 2, 23-28 | Środa, św. Agnieszki 1 Sm 17, 32-33.37.40-51; Ps 144; Mk 3, 1-6 | Czwartek, św. Wincentego Pallottiego Iz 58, 6b-8.10-11; Ps 22; 1 Kor 13, 1-8.13; Łk 10, 1-9 | Piątek 1 Sm 24, 3-21; Ps 57; Mk 3, 13-19 | Sobota, św. Franciszka Salezego 2 Sm 1, 1-4.11-12.19.23-27; Ps 80; Mk 3, 20-21 | Niedziela, św. Wincentego Pallottiego Iz 58, 6b-8.10-11; Ps 22; 1 Kor 13, 1-8.13; Łk 10, 1-9

Kontakt: ul. Młodzianowska 124, tel. 48 366 81 03, mojaparafia@gmail.com, mojaparafia24.pl **Redakcja:** Jadwiga Kulik, Elżbieta Dębała, Małgorzata Sar, Emilia Siek-Cichoń, Zuzanna Cichoń, Adam Żak, Bartłomiej Paduch, ks. Paweł Śliżewski SAC